

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665832417056/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Hr. de Vilsac sad og glattede paa sin Hæt med sin Handske.

— Jeg har maaske sagt, De var et ualmindeligt Menneske, sagde han. Og det er min Mening.

— Nei, det var Gyldenfelt, som kaldte mig en Sfinx. Saa banalt var Deres ikke. De sagde, tror jeg nok, noget om — Ellen lo ganske kort — at jeg var en Forbryder. Maa jeg sporge, kalder De det fordelagtigt?

Vilsac trommede et Øieblik ganske svagt, utaalmodigt paa Hattepullen.

— Hvem har refereret Dem den Samtale?

— Det er jo ligemeget. Der var vist en ti—tolv Herrer tilstede.

— Den, som har sagt det, har — handlet, handlet meget mærkeligt. Hvad man siger saadan i en Samtale, kan aldrig rives ud af sin Sammenhæng. Jeg sagde forresten — han løftede Blikket fra Hattepullen — at . . . Ja — der blev Tale om Dem og saa sagde jeg: At De vilde aldrig kunne bakke under for en Trivialitet — men De kunde maaske nok begaa en Forbrydelse . . . I den Sammenhæng var det kun en Kompliment.

— Ser De, der har De jo Forbrydelsen! Hør, kære, hvor tidt skal jeg dog raade Dem til, Vilsac, at lade være med at være aandfuld, saa længe De er her ved Legationen. Vi er ikke aandrige hertilands — og De faar bare Ord for at være onskabsfuld.